

Hodnocení

diplomové práce Jindřišky Kořínkové

„Aktuální otázky regulace mezinárodní letecké přepravy“

Diplomová práce se zabývá stále aktuální problematikou mezinárodní letecké přepravy, zejména odpovědnosti dopravce v mezinárodní přepravě zboží. Záměrem práce, jak uvádí diplomantka na s. 3-4, je nastínit vývoj právní úpravy a především srovnat dvě klíčové úpravy, a to Varšavského systému a Montrealské úmluvy, která dosud platný systém nahradila. Toto úvodní tvrzení není zcela přesné a první otázkou, kterou tak diplomantce musím položit a kterou by se měla zabývat při ústní obhajobě, je právě otázka koexistence obou systémů.

Diplomová práce je celkem vhodně uspořádána, sestává ze šesti kapitol, z nichž první je úvodem a poslední představuje závěr. Po stručném úvodu se druhá kapitola zabývá vymezením základních pojmů přepravy a přepravní smlouvy. Následuje třetí kapitola, která uvádí stručnou charakteristiku právní úpravy. Na s. 8 popisuje diplomantka novou kolizní úpravu přepravní smlouvy, obsaženou v Římské úmluvě (publikované pod č. 64/2006 Sb.m.s.), ale neuvádí, jak si tedy – po naznačené diskusi - představuje kolizní řešení smlouvy o osobní přepravě. Také by mne zajímalo, zda je podle ní vhodnější kolizní úprava přepravních smluv, kterou přináší Římská úmluva, nebo ZMPS: k tomu by se mohla diplomantka blíže vyjádřit při ústní obhajobě. Vhodné je i zařazení evropských úprav do této partie.

Následující kapitola je těžištěm celé práce. Je nazvána Varšavská úmluva versus Montrealská úmluva a diplomantka se rozhodla jít netradiční cestou vzájemného srovnání těchto úprav – to je cesta nepochybně obtížnější než klasický popis nejprve Varšavské a poté Montrealské úmluvy, jak je to v diplomových pracích obvyklé. Obě úpravy jsou srovnávány podle jednotlivých okruhů úpravy, což je velice užitečné. Bohužel úroveň srovnání zůstává často v obecné podobě a pro mne osobně nejzajímavější podkapitoly, zejména pojištění, zůstávají jen na povrchu. Podkapitola o závěrečných ustanoveních uvádí možnost členství

regionálních organizací v Montrealské úmluvě. O konkrétním naplnění tohoto ustanovení by diplomantka měla blíže pohovořit při ústní obhajobě, takto obecně předložená informace nemá velký přínos. Poslední kapitola, nazvaná Zhodnocení dosavadního stavu, vychází patrně z odborného materiálu, který měla diplomantka k dispozici, avšak není citován, i toto je vhodné doplnit.

Práce je napsána poměrně kulturně, i když s určitými gramatickými prohřešky, diplomantka používá literaturu převážně českou, výjimečně i zahraniční, snaží se sumarizovat získané poznatky.

Práci doporučuji k ústní obhajobě.

Prof. JUDr. Monika Pauknerová, CSc.

V Praze dne 28.12.2006